

Tekst: Karen Lund
Foto: Jakob Øster

Been there, done that

Hvorfor se noget to gange, når der stadig er steder, du ikke har været én gang? – sådan lyder det fra den danske landefræser Jakob Øster. Trods mere end 80 lande-hak i bæltet, er listen af lande og oplevelser, der venter på at blive krydset af, stadig lang. Adventure World mødte ham til en snak om landefræseri, kronisk udlængsel og en helt ny rolle som far.

JAKOB ØSTER

Født 1971. Uddannet civilingeniør i 1996.
Medlem af De Berejstes Klub siden 2005.
Har været i 85 lande.

// Der var ikke noget at gøre. Foran mig lå den ufremkommelige jungle. Jeg vidste, at det ville tage mig fem uger at krydse den til fods – hvis jeg overhovedet kom frem. Det var en farlig jungle, og selv i sikker afstand fornemmede jeg jaguarer og andre lurende farer vente på mig. Alternativet var at sejle udenom i en lillebitte båd for 5000 dollars og med en temmelig stor sandsynlighed for at blive slået ihjel af de kraftige bølger. Trods de dystre udsigter, følte jeg mig fristet, for alternativet var

næsten ikke til at bære. Den tredje og sidste løsning, fly, ville betyde et farvel med mit selverklærede mål: At rejse gennem hele Syd- og Nordamerika kun til lands og til vands. Til sidst bed jeg i det sure æble og endte modvilligt i et flysæde – det var trods alt bedre med lidt haltende kryds på listen end at forsvinde i Guyanas jungle.”

Tvunget IT-eksil

Trods de livlige fortællinger fra det meste af kloden, er Jakob Øster ikke ligefrem en solbrændt >

Foto er blevet en stor interesse for Jakob Øster, der på den måde kan dokumentere sine oplevelser. Det gode billede kræver tålmodighed og nogle gange timers venten - som her, hvor motivet er en af Japans sjældne og sky geishaer.

globetrotter med tropehjelm og Steve Irwin-outfit. Skjorten er strøget, de pæne bukser er fnugfri, og frisuren er nydeligt tæmmet.

"Jeg sælger netværksløsninger," forklarer han. "Det har jeg gjort de sidste ni år. Det er fordi, der er provisionslønninger og en fornuftig hyre - så jeg kunne tjene en masse penge og så komme ud at rejse."

Rejsetrangen blev vakt, da han som 18-årig tog på sin første rejse på egen hånd - klassikeren inter-rail.

"Det var friheden. Jeg havde et par ting, jeg gerne ville se, men hvis jeg mødte nogen at følges med, som skulle en anden vej, kunne jeg bare tage med dem. Helt uplanlagt. Det var det, der fængede først."

Efter endt uddannelse tog Jakob Øster sin første længere rejse - ti måneder fra Moskva over Bali til Australien.

"Det var en fantastisk tur, og

Det blev hurtigt et af Jakob Østers mål at køre gennem Sahara i tohjulsstruktet bil - det lykkedes i Tunesien i 2005.

da jeg kom hjem, handlede det om bare at arbejde, så jeg kunne få råd til at komme af sted igen. Det tog to år, så sagde jeg op og rejste igen ti måneder. Og så hjem, arbejde, spare op og af sted igen - denne gang syv måneder med min kæreste. Uanset hvor jeg har været, synes jeg altid, at jeg er blevet belønnet - hvis landet som sådan ikke har været fantastisk, har historien, menneskene eller naturen været rejsen værd."

At rejse efter indre lister

De lange rejser er ikke bare lange i tidsmæssig forstand - rent fysisk tilbagelægger Jakob Øster gerne store afstande og ser så mange highlights som muligt.

"Når jeg er væk en måned, føles det som et halvt år - på den måde er det som om, jeg får mere ud af livet. Jeg er enormt nysgerrig, vil gerne nå det hele."

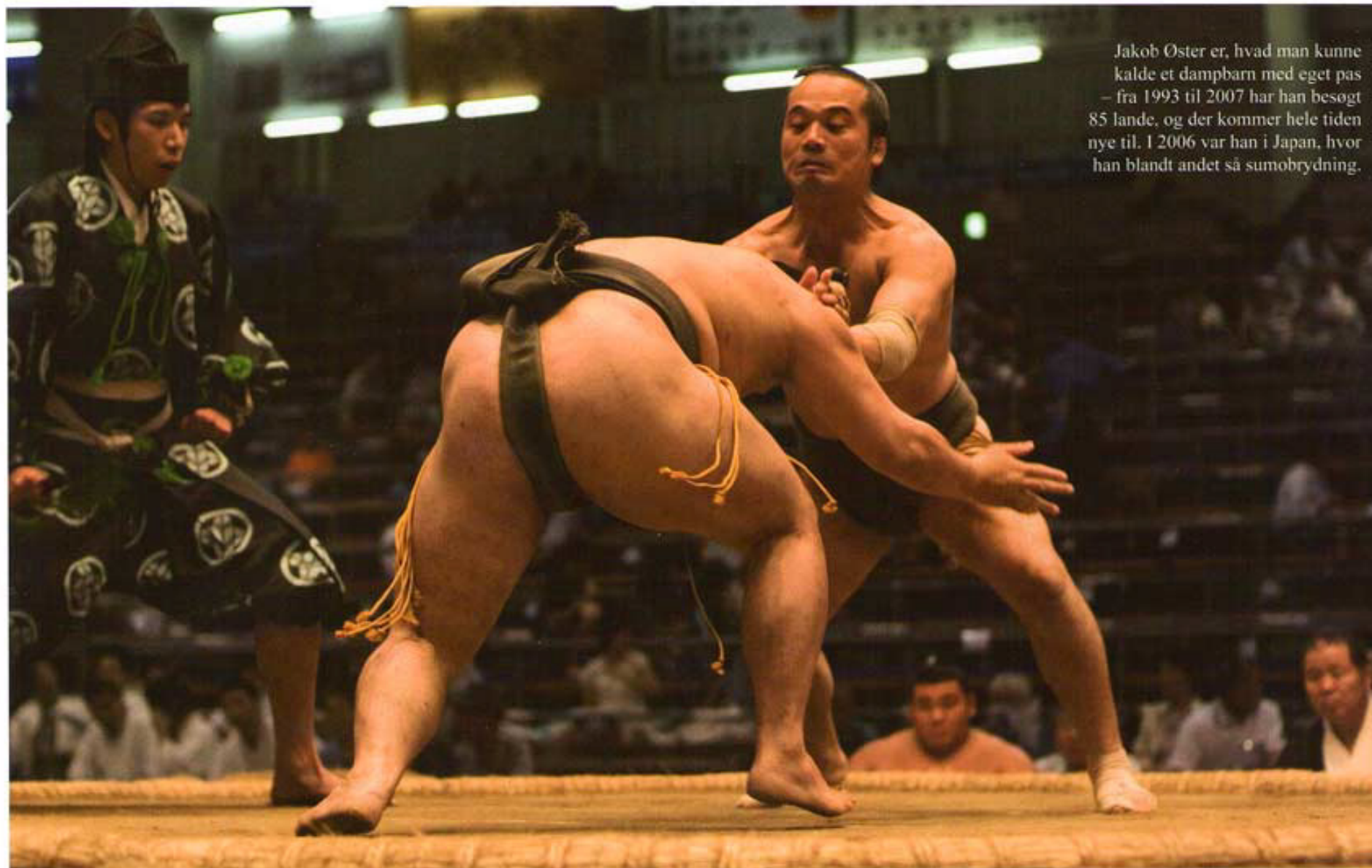
'Det hele' er ikke bare det at se mange ting og lande. Jakob Øster

sætter også gerne forskellige mål for, hvordan han vil komme frem til sine vidt forskellige oplevelser.

"Jeg er sådan et liste-menneske. Jeg kan godt lide at krydse ting af når jeg har gjort noget. Så virker det også som om, jeg har et resultat med hjem. For eksempel som da jeg besluttede at rejse fra polarcirklen i syd til polarcirklen i nord uden at flyve. Det lykkedes som sagt ikke helt, men næsten. Jeg har blandt andet også haft på min liste at svømme med hvide hajer, at komme ind i Nordkorea og at tage billeder af en bjerggorilla. Det er også lykkedes."

De Berejstes Klub - en sutteklud

Den abrupte livsstil med hurtigt at spare op og derpå bruge halve til hele år med rygsækken er efterhånden erstattet af en mere planlagt hverdag. Listen med drømmeoplevelser er også blevet sat ned fra hardcore til mere overkommelige

Jakob Øster er, hvad man kunne kalde et dampbarn med eget pas – fra 1993 til 2007 har han besøgt 85 lande, og der kommer hele tiden nye til. I 2006 var han i Japan, hvor han blandt andet så sumobrydning.

mål. Dette er særligt blevet understreget af Avas ankomst, Jakob Østers nu 10 måneder gamle datter.

"Tidligere handlede det bare om at komme af sted, men nu skal vi jo tage hensyn til vores lille datter. Det har vi ikke prøvet før, så det handler meget om at mærke efter, hvad hun vil og ikke vil – altså indordne os, selvom det kan være svært for en som mig."

For at kompensere for den manglende frihed og lette lidt på hverdagens faste former, bruger Jakob Øster meget tid på De Berejstes Klub.

"Jeg skriver mange artikler og læser ofte om andres eventyr. Og så går jeg til rejseforedrag og holder også selv nogle. På den måde får jeg udlevet lidt af min rejse-længsel og kan snakke med lige-sindede. Man skal blive ved med at drømme – selvom jeg har hus, barn, arbejde og et fritidsjob som redaktør, bruger jeg stadig meget

tid på i tankerne at planlægge ture og undersøge muligheder."

At score et land

For Jakob Øster er De Berejstes Klub dog ikke kun kompensation for mistet rejsetid. Hans indre lister og konkurrencementaltet bliver også udfordret i klubben.

"De Berejstes Klub har sådan en politik om, at hvis man når 100 lande, bliver man livstidsmedlem. Den yngste, der har nået det, var 38 år, så den går jeg efter at slå. Det skulle kunne lykkes næste år."

For at – som Jakob Øster kalder det – få 'scoret' de resterende lande på vejen til de 100, består rejseudsigterne af fire uger i Caribien og måske en rundrejse på Balkan.

"I første omgang tager vi lige otte lande i Caribien. Det er småbitte øer, så vi er tre-fire dage hvert sted – når de ikke er større, keder jeg mig, hvis vi bliver længere. Vi flyver fra ø til ø – men vi springer selvfølgelig de øer over, som kun

er provinser, de tæller jo ikke."

Der er glimt i øjet ved den sidste kommentar, men ikke desto mindre ligger konkurrencen konstant i baghovedet.

"Det er ikke sådan, at jeg kun rejser ud for at score et land, men jo, der er en form for taktik i mine rejseplaner – jeg mangler for eksempel en del lande i nærheden af Danmark, som jeg bevidst har gemt, fordi dem kan vi tage til med børn. De virker bare kedelige mange af dem. For eksempel Estland, Letland og Litauen er jeg meget i tvivl om, hvorvidt jeg gider rejse til – hvis jeg gør, ville det kun være for at få dem krydset af, og det har jeg aldrig gjort før."

Overvurderet gensynsglæde

Om end konkurrencen med de andre berejste danskere er en god motivationsfaktor, er det ikke hovedårsagen til Jakob Østers lange landeliste. ▷

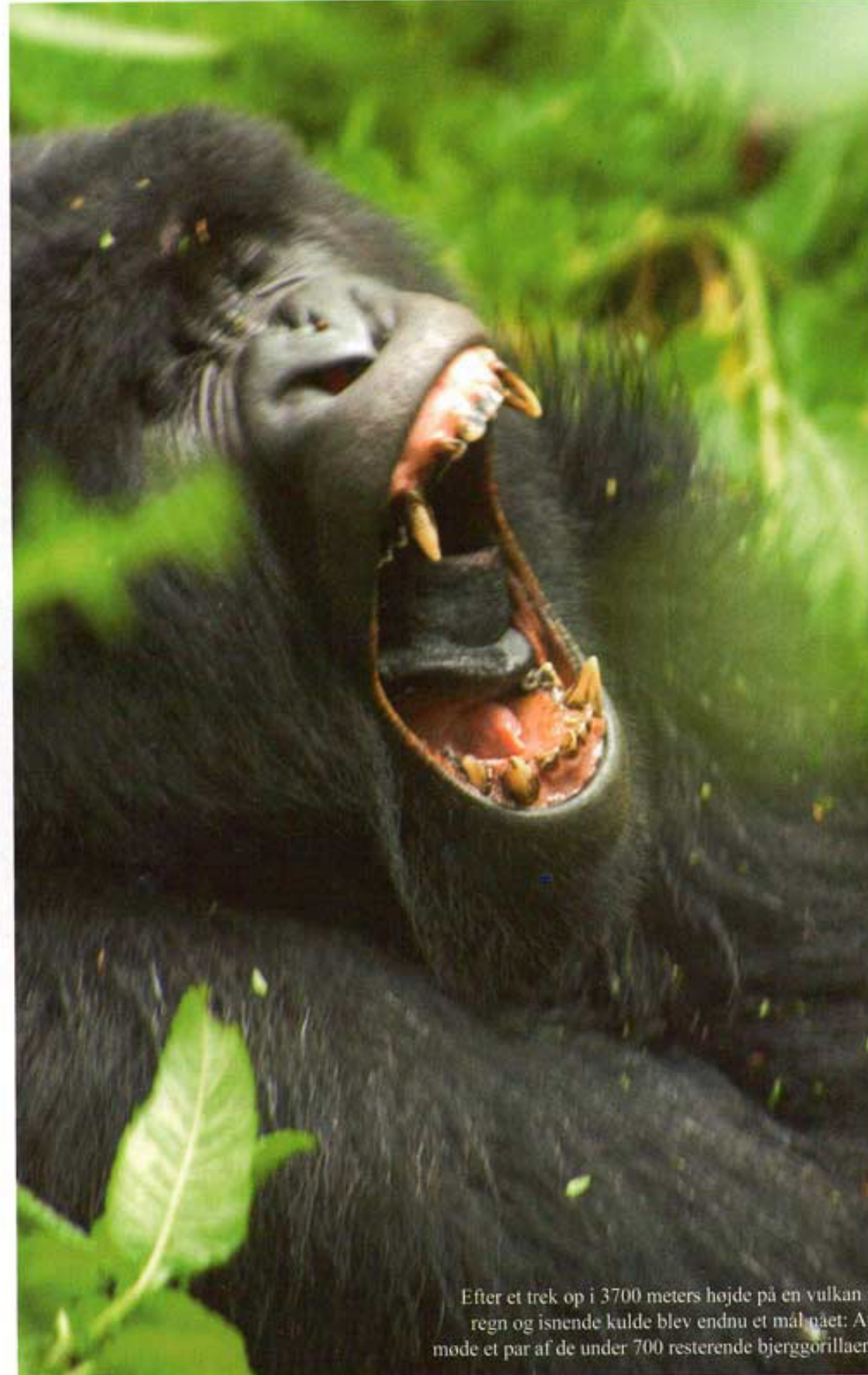
“Nordkorea er et forfærdeligt fattigt og totalt lukket land. Vi var konstant under opsyn og måtte hverken fotografere eller tale med lokalbefolkningen ud over udvalgte guider. Billedet er et snigfoto taget ulovligt ud gennem bussens vindue.”

DE 10 MEST SPECIELLE KRYDS PÅ LISTEN

- Dykket med store hvide hajer ud for Cape Town
- Kørt gennem Sahara i en tohjulsstrukken Fiat Palio
- Cyklet ned ad verdens farligste vej i Bolivia
- Fanget en to meter lang krokodille i Rurrenabaque, Bolivia
- Blevet fotograferet i bar røv på Antarktis
- Overnattet i et vagttårn på den kinesiske mur
- Besøgt verdens største gruppe bjerggorillaer i 3700 meters højde på en vulkan i Rwanda
- Kørt med specialtaxi pakket 100% ind i plastik, ved ankomsten til Filippinerne fra Kina midt under SARS-epidemien
- Rejst over land og vand fra Antarktis til Alaska
- Besteget Table Mountain i Cape Town og alligevel nået flyet hjem fra lufthavnen samme dag klokken 11 om formiddagen

PÅ ØNSKELISTEN

- Fotografere mursifolket i Etiopien
- Rejse til Svalbard og se en Isbjørn
- Se karnevalet i Rio og Trinidad
- Øhopning til de sidste 5 lande i Caribien – Cuba, Haiti, Dominikanske Republik, Bahamas, Jamaica – så hele Americas er ‘clearet’
- Være med i Plymouth - Dakar Challenge eller på anden vis selv køre gennem store dele af Afrika
- Se og fotografere kejserpingviner på South Georgia
- Besøge og fotografere stammefolket med penisfuttaler i Papua New Guinea
- Leje bil og fræse rundt på den arabiske halvø.

Efter et trek op i 3700 meters højde på en vulkan i regn og isnende kulde blev endnu et mål nået: At møde et par af de under 700 resterende bjerggorillaer.

”Jeg har altid været en landefræser. Det med at bruge et år på for eksempel Iran kunne jeg ikke finde på – jeg ville hele tiden tænke, at jeg kunne nå mere på den tid end en enkelt niche.”

Normalt siger huskereglene: Gå aldrig tilbage til en fuser, men i Jakob Østers ordbog hedder det i lige så høj grad: Gå aldrig tilbage til en succes.

”Det giver mig klart et større kick første gang, jeg oplever noget, i forhold til at vende tilbage. Mange andre sætter kryds og siger ’her vil jeg tilbage til’, men der er jeg mere eventyrsøgende – jeg

tænder på den der overraskelse i at møde noget nyt,” forklarer han.

”Nogle vil mene, at jeg rejser på en overfladisk måde, når jeg ikke bliver i længere tid og lærer det enkelte land at kende. Min holdning er bare, at medmindre du faktisk bor og arbejder i et land, så er du turist, uanset hvor længe du rejser i landet. Og jeg er den type turist, der gerne vil se noget nyt hele tiden. Når jeg har muligheden for at komme væk fra det hele, vil jeg gerne opleve så meget som muligt, og det gør jeg bedst ved at opleve så mange forskellige steder som muligt.

Et rejseeventyr i Namibia 2006
bød blandt andet på mødet med
Himba-folket – en af de få
namibiske stammer, som stadig
lever på traditionel vis.

